

ZAPISNIK

sa sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane 27. studenoga 2008. godine u Središnjem državnom uredu za upravu.

Nazočni članovi: Iva Bolanča, Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika,
Mario Akmačić, Nezavisni sindikat MUP-a,
Ante Delipetar, Ministarstvo unutarnjih poslova,
Sanda Pipunić, Središnji državni ured za upravu,
Darko Crnković, Sindikat policije Hrvatske,
Đurđica Kolonić, Ministarstvo financija

Ostali nazočni: Vesna Šiklič Odak, tajnik Zajedničke komisije, Središnji državni ured za upravu.

Započeto u 9 sati.

Nakon uvodne rasprave usvojen je:

DNEVNI RED

1. Donošenje Pravilnika o radu Zajedničke komisije,
2. Imenovanje predsjednika i zamjenika predsjednika Zajedničke komisije
3. Rješavanje po zahtjevima za tumačenje Kolektivnog ugovora
4. Razno.

Ad. 1. Donosi se Pravilnik o radu Zajedničke komisije

Ad. 2. Nakon provedene rasprave, jednoglasno je za predsjednika Zajedničke komisije izabran Darko Crnković, a za zamjenika Ante Delipetar.

Ad. 3. Nakon provedene rasprave, jednoglasno su donijeti sljedeći zaključci, prema točkama pripremnog materijala i to:

Uz t. 1.

čl. 59. Kolektivnog ugovora – naknada troškova prijevoza

A: odsutnost s posla cijeli kalendarski mjesec i pravo na naknadu troškova prijevoza

Čl. 59. st. 12. Kolektivnog ugovora propisano je da službenici i namještenici nemaju pravo na naknadu troškova prijevoza samo u slučaju ako u tijeku mjeseca nisu radili niti jedan dan.

To znači da nema pravo na naknadu troškova prijevoza samo onaj službenik ili namještenik koji u kalendarskom mjesecu nije radio niti jedan rasporedom utvrđeni radni dan.

Prema tome službenik ili namještenik kojem su razlozi nedolaska na posao završili u neradne dane prije isteka kalendarskog mjeseca i koji u tijeku mjeseca nije radio niti jedan rasporedom utvrđeni radni dan – nema pravo na naknadu troškova prijevoza za taj mjesec.

B: prijevozne zone i pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza

Sukladno čl. 59. st. 1. Kolektivnog ugovora pravo na naknadu troškova mjesnog javnog prijevoza u mjestu rada imaju svi službenici i namještenici, neovisno o udaljenosti mjesta stanovanja (adrese stanovanja) do mjesta rada.

Prema čl. 59. st. 2. Kolektivnog ugovora pod mjesnim prijevozom podrazumijeva se javni prijevoz organiziran u mjestu rada službenika i namještenika.

U čl. 59. st. 9. Kolektivnog ugovora izričito je propisano da u slučaju da je mjesni javni prijevoz organiziran na način da se mjesečnom ili godišnjom kartom pokrivaju mjesni i međumjesni javni prijevoz (tzv. prijevozne zone), službenik i namještenik koji koristi takvu vrstu prijevoza ne ostvaruje pravo na mjesni prijevoz.

S obzirom na navedeno, u slučaju da je mjesni javni prijevoz organiziran na način da se mjesečnom ili godišnjom kartom pokrivaju mjesni i međumjesni javni prijevoz (tzv. prijevozne zone), službenik i namještenik koji koristi takvu vrstu prijevoza ne ostvaruje pravo na mjesni prijevoz u mjestu rada.

Međutim, sukladno čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora, ako službenik koji koristi međumjesni javni prijevoz ima od kuće ili stana (adrese stanovanja) do najbliže stanice međumjesnog prijevoza više od 500 metara, ima pravo i na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja prema kriterijima iz čl. 59. st. 4.–7. Kolektivnog ugovora.

C: korištenje međumjesnog javnog prijevoza kada službenik stanuje u mjestu rada i pravo na troškove prijevoza

Sukladno čl. 59. st. 1. i 2. Kolektivnog ugovora pravo na naknadu troškova mjesnog javnog prijevoza u mjestu rada imaju svi službenici i namještenici, neovisno o udaljenosti mjesta stanovanja (adrese stanovanja) do mjesta rada, s tim da se pod mjesnim prijevozom podrazumijeva javni prijevoz organiziran u mjestu rada službenika i namještenika.

Naknada troškova mjesnog prijevoza utvrđuje se na način utvrđen u čl. 59. st. 4.–7. Kolektivnog ugovora.

S obzirom da iz upita nije jasno zbog čega službenik koji stanuje u mjestu rada mora koristiti međumjesni javni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla, radi preciznog odgovora u konkretnom slučaju potrebno je od podnositelja upita zatražiti dodatno pojašnjenje – da li službenik koristi međumjesni prijevoz ili liniju međumjesnog prijevoznika koja pokriva i mjesto stanovanja odnosno mjesto rada (u kojem slučaju bi se radilo isključivo o mjesnom prijevozu) ili pak službenik ima različito mjesto stanovanja od mjesta rada, ali na području iste općine ili grada (u kojem slučaju bi se moglo raditi i o međumjesnom prijevozu).

D: pojam najbliže stanice međumjesnog prijevoza

Čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora propisano je da ako službenik i namještenik koji koristi međumjesni javni prijevoz, ima do najbliže stanice međumjesnog prijevoza više od 500 metara, ima pravo i na naknadu troškova mjesnog prijevoza prema kriteriju za mjesni javni prijevoz, sukladno stavcima 4., 5., 6. i 7. toga članka. Navedenom odredbom utvrđuje se pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja službenika i namještenika koji koristi

međumjesni prijevoz (dakle, pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja, koje je različito od mjesta rada).

Stoga se kriterij udaljenosti do najbliže stanice međumjesnog prijevoza (više od 500 metara) iz čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora odnosi isključivo na mjesni prijevoz u mjestu stanovanja službenika i namještenika koji koristi međumjesni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla (ne odnosi se na mjesni prijevoz u mjestu rada, jer kod njega nije odlučna udaljenost mjesta rada - adrese rada - do najbliže stanice međumjesnog prijevoza).

Dakle, udaljenost do najbliže stanice međumjesnog prijevoza više od 500 metara, u smislu čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora, jeste udaljenost kuće ili stana (adrese stanovanja) službenika i namještenika, koji koristi međumjesni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla, do najbliže stanice međumjesnog prijevoza.

E: vremenski najprihvatljiviji javni međumjesni prijevoznik

Sukladno čl. 59. st. 15. Kolektivnog ugovora ako postoji više mogućnosti prijevoza, o povoljnosti odlučuje poslodavac uzimajući u obzir vremenski najprihvatljiviji prijevoz za službenika i namještenika te uvažavajući racionalnost troškova.

Ako postoji više različitih međumjesnih prijevoznika, s različitom cijenom mjesečne odnosno pojedinačne karte za istu udaljenost, poslodavac će utvrditi na koju mjesečnu (ili pojedinačnu) kartu službenik ili namještenik ima pravo, vodeći pri tome računa ne samo o vremenski najprihvatljivijem prijevozu za službenika i namještenika za uredan dolazak na posao i povratak s posla (bez predugog čekanja na prijevoz bilo u dolasku na posao bilo u povratku s posla), nego i o racionalnosti troškova.

F: pravo na troškove prijevoza za vrijeme odsutnosti s posla

Sukladno čl. 59. st. 7. Kolektivnog ugovora službenici i namještenici koji su se izjasnili da im se isplaćuje naknada troškova u visini cijene karte javnog prijevoza, imaju pravo na naknadu troškova javnog prijevoza razmjerno broju dana koji su radili tijekom mjeseca u visini cijene pojedinačne (dnevne) karte za svaki dolazak i odlazak s posla. Ukoliko je visina ovih izdataka viša od iznosa cijene mjesečne karte, službenik i namještenik ostvaruje pravo na naknadu u visini mjesečne karte.

Stoga u slučaju odsutnosti službenika ili namještenika s posla od najmanje jednog radnog dana, obračun naknade troškova prijevoza vrši se na način da se broj dana u mjesecu koje je službenik i namještenik radio pomnoži sa visinom cijene pojedinačne (dnevne) karte za dolazak i odlazak s posla. Ako je na taj način obračunata visina naknade troškova prijevoza viša od iznosa mjesečne karte, službeniku i namješteniku isplaćuje se naknada u visini cijene mjesečne karte.

U slučaju kada službenik ili namještenik sukladno čl. 59. st. 11. Kolektivnog ugovora ima pravo na mjesečnu naknadu troškova prijevoza koja se utvrđuje u visini cijene mjesečne karte međumjesnog javnog prijevoza za istu udaljenost na tom području, smatra se da se izjasnio da mu se isplaćuje naknada troškova prijevoza, pa stoga u slučaju odsutnosti s posla ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza sukladno čl. 59. st. 7. Kolektivnog ugovora.

Sukladno čl. 59. st. 12. Kolektivnog ugovora službenici i namještenici nemaju pravo na naknadu troškova prijevoza ako u tijeku mjeseca nisu radili niti jedan dan. Navedenom odredbom isključuje se pravo službenika ili namještenika na bilo kakvu naknadu troškova prijevoza za mjesec u kojem nije radio niti jedan dan. Pri tome valja naglasiti da se istom odredbom ne utvrđuje da službenik ili namještenik, koji je u određenom mjesecu radio barem jedan dan, ima

pravo na naknadu troškova prijevoza u punom iznosu cijene mjesečne karte, jer se u tom slučaju primjenjuje odredba čl. 59. st. 7. Kolektivnog ugovora, o pravu na naknadu troškova javnog prijevoza razmjerno broju dana koje je službenik ili namještenik radio tijekom mjeseca u visini cijene pojedinačne (dnevne) karte za svaki dolazak i odlazak s posla, a najviše u visini cijene mjesečne karte.

G: pravo na mjesni prijevoz u mjestu gdje nije organiziran mjesni prijevoz

a) U mjestu rada:

Prema čl. 59. st. 1. Kolektivnog ugovora, pravo na naknadu troškova mjesnog javnog prijevoza u mjestu rada imaju svi službenici i namještenici, neovisno o udaljenosti mjesta stanovanja, odnosno adrese stanovanja, do mjesta rada (uz izuzetak iz st. 9. istoga članka – u slučaju tzv. prijevoznih zona). Ako u mjestu rada nije organiziran mjesni javni prijevoz, sukladno čl. 59. st. 6. Kolektivnog ugovora, službenici i namještenici imaju pravo na mjesečnu naknadu u visini cijene mjesečne karte najbližeg mjesta gdje je mjesni javni prijevoz organiziran i gdje postoji mogućnost kupnje mjesečne karte.

b) U mjestu stanovanja koje je različito od mjesta rada:

Prema čl. 59. st. 10. Kolektivnog ugovora, ako službenik i namještenik koji koristi međumjesni javni prijevoz, ima do najbliže stanice međumjesnog prijevoza više od 500 metara, ima pravo i na naknadu troškova mjesnog prijevoza prema kriteriju za mjesni javni prijevoz, sukladno stavcima 4., 5., 6. i 7. toga članka. Navedenom odredbom utvrđuje se pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja službenika i namještenika koji koristi međumjesni prijevoz (dakle, pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja, koje je različito od mjesta rada).

S obzirom da se visina naknade troškova prijevoza u mjestu stanovanja službenika ili namještenika koji koristi međumjesni prijevoz (kad je, dakle, mjesto stanovanja različito od mjesta rada) utvrđuje prema kriteriju za mjesni javni prijevoz, sukladno stavcima 4., 5., 6. i 7. toga članka, u slučaju kad u mjestu stanovanja nije organiziran mjesni javni prijevoz, visina naknade troškova mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja utvrdit će se, sukladno kriteriju iz čl. 59. st. 6. Kolektivnog ugovora - ako u mjestu rada (u ovom slučaju, u mjestu stanovanja službenika ili namještenika) mjesni javni prijevoz nije organiziran, službenici i namještenici imaju pravo na mjesečnu naknadu u visini cijene mjesečne karte najbližeg mjesta gdje je mjesni javni prijevoz organiziran i gdje postoji mogućnost kupnje mjesečne karte.

Uz. t. 2

- čl. 44. st. 3. Kolektivnog ugovora – poslovi s posebnim uvjetima rada

Sukladno čl. 44. st. 3. Kolektivnog ugovora državnim službenicima i namještenicima koji rade na poslovima s posebnim uvjetima rada uvećanje plaće za prekovremeni rad i druga uvećanja plaće iz toga članka obračunavaju se za svaki sat rada na osnovnu plaću uvećanu za dodatak za posebne uvjete rada i za zvanje.

Sukladno čl. 144. st. 2. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, broj 92/05., 107/07. i 27/08) do stupanja na snagu posebnog zakona kojima će se urediti plaće i druga materijalna prava državnih službenika i uredbi kojima će se urediti klasifikacija radnih mjesta i plaće namještenika ostale su na snazi odredbe čl. 108. – 112. Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Narodne novine“, broj 27/01.) i provedbeni propisi doneseni na temelju tih

odredba Zakona, pa tako i Uredba o poslovima i posebnim uvjetima rada u državnoj službi („Narodne novine“, broj 74/02.), kojom su utvrđeni poslovi s posebnim uvjetima rada.

Stoga se pod poslovima s posebnim uvjetima rada, u smislu čl. 44. st. 3. Kolektivnog ugovora, smatraju poslovi radnih mjesta utvrđeni Uredbom o poslovima i posebnim uvjetima rada u državnoj službi.

Također se u smislu čl. 44. st. 3. Kolektivnog ugovora pod poslovima s posebnim uvjetima rada smatraju i poslovi koji su posebnim propisima (lex specialis) utvrđeni kao poslovi s posebnim uvjetima rada (npr. poslovi policijskih službenika, službenika Financijske policije, službenika Porezne uprave, carinskih službenika).

Uz. t. 3

– čl. 49. st. 1. Kolektivnog ugovora – naknada plaće za vrijeme bolovanja

Odredbom čl. 49. st. 1. Kolektivnog ugovora propisano je da službeniku ili namješteniku za vrijeme odsutnosti iz službe zbog bolovanja do 42 dana pripada naknada plaće najmanje u visini 85% od njegove osnovne plaće.

Pod osnovnom plaćom podrazumijeva se osnovna plaća koju bi službenik ili namještenik ostvario da je radio taj mjesec u kojem je na bolovanju, pa se službeniku i namješteniku isplaćuje naknada plaće za mjesec u kojem je bio na bolovanju.

Uz. t. 4

- čl. 54. st. 1. al. 3. Kolektivnog ugovora – pravo na pomoć za rođenje djeteta

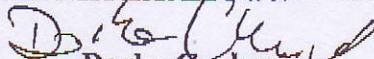
Sukladno čl. 54. st. 1. al. 3. Kolektivnog ugovora službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju rođenja djeteta u visini 50% jedne proračunske osnovice.

Pravo na pomoć iz članka 54. st. 1. al. 3. Kolektivnog ugovora ostvaruje svaki državni službenik u slučaju rođenja djeteta, neovisno o tome gdje je zaposlen drugi roditelj.

Pravo na pomoć u visini 50% jedne proračunske osnovice ostvaruje službenik i namještenik za svako rođeno dijete nakon stupanja na snagu Kolektivnog ugovora, odnosno od dana primjene 31. srpnja 2008. godine.

Dovršeno u 12 sati.

PREDSJEDNIK ZAJEDNIČKE KOMISIJE

Darko Crnković